

ΑΠΟ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ

ΙΑΠΩΝΙΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

[Από την περίφημη συλλογή του Jacques Guibert]

Αγάπη

Ευλόγημένη, ευλόγημένη νάναι η ώρα εκείνη...
Κάτι στιγμές...
Μ' άνθια, λουλουδία ντύνεται ο νοός μου...
Ω! τι στιγμές!...

***

Νύχτα χαρής

Ας ξεοτράσουμε άποψε τη χαρά μας!...
Είσοι ώραία, άγνή, λευκή...
Νά! τα λουλουδία του κήπου μās προσημ-
νον...
Δες πώς γελούν άποψε, δες πώς γελούν τα
λουλούδια...
Μιά νύχτα εινε που μās μένει...
Αδριο οι έννοιες, οι φροντίδες...
Μη σκέπτεσαι... Μιά νύχτα εινε άποψε...
Μείν' έτσι ώραία, άγνή, λευκή...

...Και γέλα, γέλα...
Αποψε όλα, όλα γιορτάζουν την χαρά μας...

***

Ανάμνηση

Τι χρόνια αλήθεια! τι χρόνια περασμένα...
Τό βράδυ εκείνο!...
Αγάπη με, χλωμή μου άγλαπ...
Πώς τρέψ; ; Τι... Γιατί:
...Μη μ' αγγίζεις και δέν κλαίω, δέν γελώ...
Την άνοιξη προσημνω πάντα...
...και δέν κνιτώ, δέν σε κνιτώ στα μάτια...
Ω! εινε πικρή η άνάμνηση του παρελθόντος...

***

Χωρισμός

Και τώρα; ...
Ας ράνουμε τό δρόμο του παρελθόντος με τα στεγνά ροδο-
πέταλα της αγάπης... Θα φύγω...
Φωνές, κάτι γλοκές φωνές... Άκους; ...
Κάτι βιολιά μακρὰ μας κλαίνε...
Κι' εγώ... ποιάς εμ' εγώ;
Και εσύ; ... ποιά εια' εσύ; ...
...Ω! πώς περσάνε τα χρόνια...
Τώρα ο χειμώνας ο κρύος χειμώνας φτάνει...
Και άλλοιμονο!—δ χωρισμός...
Θά φύγω—φεύγω...
Αντίο για πάντα κόρη, ώραία... Μετάφρ. Γάκη Διακία

πονούσε το κεφάλι του.

Τάπογεμα, κατά τις πέντε, μόλις άρχισε να βραδιάζει, ένφ σκεκότανε μαζί της έξω άπ' τό σπίτι της, της ειπε ότι έπρεπε να πάη στο ποτάμι για δουλειά.

Μά εινε Κυριακή σήμερα, ειπε η Τατιάνα.
Κάτι ξεχάσα χτές, της ειπε, πρέπει να πάω...
Η Τατιάνα τον ένκνιταζε καλά-καλά, και σάν να κατάλαβε ότι αυτά που της έλεγε ήταν ψέμματα κι' ότι δε θάκανε καλά να πάη στο ποτάμι, τον παρακάλεσε να μην πάη.
'Ο Πετρόσκα γέλασε τότε και της ειπε πώς θα γύριζε κρηγόρα.
'Η Τατιάνα όμως δέν τον άκουγε' άρχισε να κλαίη, και γονατιστή τον παρακαλούσε να μείνη.
Τότε ο Πετρόσκα θύμως και της φέρθηκε κλπας άσχημα' της ειπε να μην τον σκοτίζη με τις κουταμάρες της...
Τέλος, η Τατιάνα υπεχώρησε και τον άφισε να φύγη, με μεγάλη της λύπη.
'Ηταν βέβαιη πώς κάτι κακό θα συνέβαινε.

Ειχε φτάσει όχτώ η ώρα, και ο Πετρόσκα δέν ειχε γυρίσει ακόμη' και δε γύρισε καθόλου αυτό τό βράδυ...

Τό πρωί, ο μαραγκός, μαζί με δυο άλλους φίλους του, ξεκινήσανε για τό ποτάμι για να τον βρουνε, να μάθουνε και να δουνε τι έγινε...

Τόν βρήκανε πεσμένο στα ρηχά νερά, κοντά στα σκαλιά πουξε φτιάξει: ειχε πνιγει.

Πώς έγινε αυτό, κανείς δέν έμαθε ποτέ...

'Ολη τη νύχτα πούλειπε ο Πετρόσκα, η Τατιάνα δέν ειχε πη λέξι, ούτε τότε κουνήσε καθόλου από την πόρτα του σπιτιού της' καθότανε και τον περιμένε.

Μόνο όταν τον φέρανε με τό κάρρο άπ' τό ποτάμι που έσταζε νερό, η Τατιάνα κουνήθηκε.

Κι' όταν τό είδε, γέλασε μ' ένα γέλιο άπαίσιο, και τό φως του λογικού έφυγε από τα μάτια της' της έμεινε μόνο ένα βλέμμα άπλανές.
'Η Τατιάνα έχασε τό λογικό της για πάντα.

ΣΙΔΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Τ. Π.

Ευμορφη δέν εινε, αλλά έχει μάτια σαγηνευτικά σ' ένα συν-
δασμό πολύ επιτυχημένο μπλε και γκριζο.
'Επιδερμής λεπτή και διαφανής. Σειρά μαργαριταριών τα δόντια της.
'Η μελαγχολία που ζωγραφίζεται στο πρόσωπό της εξιδαικνέει τη φυσιογνωμία της.
'Εκτάκτως κοκέτα όσον άφορά την έπιμέλεια του ντυσιματός της, ή έμφάνισις της σάς δίνει την έντύπασι ένός φρεσκοκοιμένου και άρωματισμένου λουλουδιού που διατηρεί ακόμη τα ίχνη του λουτρού από την πρωινή δροσιά.
Τό λινό της πρωινό φόρεμα εινε πάντοτε καθαρό και άτσάλωκο, όπως βγήκε από τό έμπορικό.
Στό φέροισό της έχει κάτι παιδικιστικο και άφελές, τό γέλιο της εινε απάνιο, αλλά ειλκρινές και εύάριστο.
Ταξιδεύει πολύ συχνά στο Παρίσι όπου έχει περάσει πολλά χρόνια και παρακολούθησε μαθήματα της Σορμπον.
'Υπό κοσμικήν έποψιν εινε μάλλον ά-
γριμ και όταν έχει δεξίωσι βραδυνή στο σπίτι της, κάθε τόσο ά-
πουσιάζει διά να συμπληρώση τα κενά του ύπνου της.
Τύπος σουύ-
γκενερις, πολύ προσφιλης σε όσους την γνωρίζουν.

'Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αί ίπποδρομία της παρελθούσης Κυριακής έγινενα άφερμή
νά συγκεντρωθή ολόκληρος ή 'Αθηναϊκή κοινωρία και να παρελά-
σουν από την πελοού άι γνωστότεροι 'Αθηναϊκοί κομψότερες, με-
ταξύ των οποίων συγκατελέγοντο κ. Κοριαβίνα άνάμπλ βαθύ-
χρυσον, κ. Ρούσσου έξαιρετικά ευμορφη, κ. Μπακοπούλου έφερεν
συμπαθησάτην τουαλέταν έμπορική κρηπ-ντε-σιν λευκή και μώβ
σε τρεις τόνους, γαρνιρισμένη έπίσης με τρεις τόνους μώβ ζω-
ζέτ, κ. Μακρυγιάννη—έκ Πατρών—έλκυστική φυσιογνωμία, φό-
ρεμα μαύρο ζωζέτ, κ. Καραβοκυρού—έκ Κων/πόλεως—μαύρη
τουαλέττα πολύ σιγ γαρνιρισμένη ρόζ,καπέλλο κανοντικό μαύρο ψά-
θινο, κ. Καυτατζόγλου φοιλάρι μπλε και άσπρο, κ. Ψάθη νοστι-
μοιάτη, φόρεμα άπλούστατον όσον και κομψόν μπλε άσπρο, κ.
'Εσμή Μεταξά όπως πάντοτε πολύ σκερτσόζικο ντύσιμο ζωζέτ
μπές έμπορική λουλουδι άγρού, καπέλλο μικρό ψάθινο μπές, κ.
'Ε-
λένη Σταϊκού ένα άπλούστατον φόρεμα άσπρο, καζάκια και φου-
σά κρηπ-ντε-σιν που ένόριζεν περισσότερον την έμπορική της,
Δις Μπενιάτη τουαλέττα ιδιόρρυθμη από τοίλι και δαντέλλα σων-
τρών, κ. Α. Χωρήμη άνάμπλ ροζάτ, κ. Ψωρούλα φόρεμα ιδιό-
τυπον ρουμανικό κέντημα λευκό και μαύρο, κ. Κοσμαδοπούλου
τουαλέττα λαβάν ζωζέτ και μπές καπέλλο, Δις Σκλαβούδου έν-
τελής κουκλίστικο σύνολον ρόζ κρηπ-ντε-σιν με μικρά βολάν, κάπ
άπο κρηπ-ντε-σιν σάς έμπορική, καπέλλο μικρό βελουδένιο ρόζ, κ.
Ζάχου πολύ έμμορφη με ζωζέτ ροζάτ.

Ένα μπουκέτο από ολόδροσα έμψυχα λουλουδία, Δις Κυ-
βέλη Χρυσοβέργη, τουαλέττα έμπορική μορνοτέ ψάθινο μεγάλο
καπέλλο στην ίδια άπόφωσι, Δις 'Ασπασία Καπιταίνη φόρεμα και
μαντώ ρόζ ζωζέτ, Δις 'Ελένη Χριστοφή μαύρο φόρεμα και
μπερέ βελουδένιο.

Τό παρελθόν Σάββατον γάρντεν-πάρτυ παρά τή κ. και τη
κ. Ν. Νικολαΐδη. Μέσα σ' ένα λουλουδένιο πλαίσιο γυροού άπό
κομψές κυρίες και δεσποινίδες. Μερικά τραπέζια μπριτζ' τα καρρέ
άποτελούντο από φανατικές θιασώτιδες.

Σεχωρίζουν υπό έποφι κομψότητος και έμπορικής Δις Νι-
κολαΐδη μπές λενζερν τουαλέττα, κ. Δ. 'Αλεξανδριδη θυμασις
τουαλέττα ρόζ ζωζέτ και μουσελίνα γαρνιρισμένη μπροντερι άγ-
κλαΐ, κ. 'Αλ. 'Ιωαννΐδη άνάμπλ πράσινο, κ. Δημητριάδη τουα-
λέττα ρόζ λενζερν και κάπ από κρηπαλαγκά κόκκινη, καπέλλο κόκ-
κίνο.

Την παρελθούσαν Τετάρτην μαστίχα σε μιά μαγευτική τα-
ράτσα παρά τή κ. και τη κ. Α. Αποστολΐδη. Χάρις σ' ένα διάκο-
μο, που τον διέκρινε γούστο σπάνιο, ή ταρατσα ειχε μεταβληθει
σε υπαίθριο σαλόνι. Ένα μεγάλο ντιβάνι, ψάθα άνθόσπαρη ριγ-
μένη κάτω, ένα μεγάλο παριβάν Ιαπωνέζικο, κοντά ένα ντιβάνι
πέτσινο με ώραιόχρωμα μαξιλάρια, ολυθρόνες αναπαυτικές, τε-
πέτσια κομψά, γύρω από τα όποια ειχαν συγκεντρωθει θιασώτιδες
του ρομΐ και του μπριτζ'. Λουλούδια παντού.

Η άττραξΐον της άνωτέρω έκλεκτής συγκεντρώσεως ήτο μία
ώραισοτάτη νοομάντις και χειρομάντις, ή Δις Μ. Γ. Εκ Κων/πόλεως
ή όποια κατώρθωσε να μαντεύση τα πλέον άπόκρυφα μυστικά ό-
σων άπευθύνθησαν στη μαγική της δύναμη.

Παρευρέθησαν κ. και κ. Κοντογιάννη μπές έμπορική κομψή
τουαλέττα, κ. και κ. Νικολοπούλου μαύρη και λευκή ζωζέτ, κ.
Μάτσα τουαλέττα μπές, κ. Δ. Τριανταφυλλΐδη τουαλέττα κομψή
βιολέ και λευκή, κ. Περιδη τουαλέττα ρόζ μώβ, κ. Ζαζήτη τουα-
λέττα κομψοιάτη πράσινη και λευκή καπέλλο λευκό, Δις 'Αντω-
νοπούλου κοκέτικο άνάμπλ μπλε λαβάν.

'Η Μονταίν

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

'Η Α. Μακαριότης ο Παναγιώτατος Πατριάρχης 'Ιεροσολύ-
μων Δαμιανός, ηύδωκσεν ν' άνοιξημ τον Σταυρόν μετά στέμμα-
τος του Τάγματος των 'Ορθόδοξων Σταυροφόρων του Παναγιου
Τάφου εις τον κ. Γεώργιον Μ. Λογοθέτην πώην Πταισματοδΐκην
και εις τον κ. Ευάγγελον Αρ. Παρτσιακόπουλον δικηγόρον έν Θεσ-
σαλονική.